

ว่านหางจระเข้ (*Aloe vera*)

ว่านหางจระเข้เป็นต้นพืชที่มีเนื้อวบน้ำ จัดอยู่ในตระกูลลิเลียม (*Liliium*) แหล่งกำเนิดดั้งเดิมอยู่แถบชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน และบริเวณทางตอนใต้ของทวีปแอฟริกา สายพันธุ์ของว่านหางจระเข้มีมากกว่า 300 ชนิดซึ่งมีทั้งพันธุ์ที่มีขนาดใหญ่มากจนไปถึงพันธุ์ที่มีขนาดเล็กกว่า 10 ซม. ลักษณะพิเศษของว่านหางจระเข้ก็คือ มีใบแหลมคล้ายกับเข็ม เนื้อหนา และเนื้อในมีน้ำเมือกเหนียว ว่านหางจระเข้ผลิดอกในช่วงฤดูหนาว ดอกจะมีสีต่างๆกันเช่น เหลือง ขาว และแดง เป็นต้น

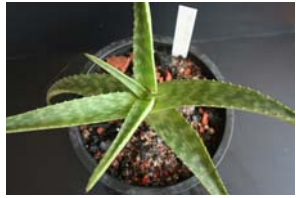
คำว่า " อะโล" (*Aloe*) เป็นภาษากรีกโบราณ หมายถึงว่านหางจระเข้ ซึ่งแผลงมาจากคำว่า "Allal" มีความหมายว่า ฝาดหรือขม ในภาษาฮีบรู ฉะนั้นเมื่อผู้คนที่ได้อินชื่อนี้ ก็จะทำให้นึกถึงว่านหางจระเข้ ว่านหางจระเข้เดิมเป็นพืชที่ขึ้นในเขตร้อนต่อมาได้ถูกนำไปแพร่พันธุ์ในยุโรปและเอเชีย ชาวจีนโบราณใช้อะโลเวอร์่าเป็นส่วนสำคัญในการปรุงยาสมุนไพรจีนมานานหลายพันปี ส่วนชาวรัสเซียเรียกพืชชนิดนี้ว่า ยาอายุวัฒนะ (The Elixir of Longevity) และ ในตำรายาของกรีกราวต้นคริสต์ศตวรรษบันทึกไว้ว่า ชาวกรีกได้นำอะโลเวอร์่ามาใช้รักษาโรคนอนไม่หลับ ผมร่วง โรคในช่องปาก โรคไต ผิวหนังพอง ผิวถูกแดดเผา ผิวต่างด่า บำรุงผิวและระงับอาการปวด ประวัติศาสตร์บางตอนจารึกว่า อริสโตเติลได้กราบทูลพระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราชให้นำทัพไปยึดเกาะไซโครโต ซึ่งอยู่ชายฝั่งตะวันออกของแอฟริกา เพื่อนำต้นอะโลเวอร์่ามารักษาบาดแผล ให้กับทหารที่เกิดจากการสู้รบ และทุกวันนี้ทั่วโลกกำลังเกิดกระแสนิยมว่านหางจระเข้กันเป็นการใหญ่

Aloe vera

อาณาจักร	Plantae
ส่วน	Magnoliophyta
ชั้น	Liliopsida
อันดับ	Asparagales
วงศ์	Asphodelaceae
สกุล	<i>Aloe</i>
สปีชีส์	<i>Aloe vera</i>

สายพันธุ์ว่านหางจระเข้

Aloe swithlii

A. marlothii

A. dorotheae

A. ramossissima

A. vera “ต่างประเทศ”

A. spinosissima

A. erinacea “แคระ”

A. erinacea “ใหญ่”

A. dyeri

*A. albiflora X
A. littoralis*

A. grandidendata

*A.
andongensis*

A. brevifolia

A. indica Royle

A. lutescens

A. pachygaster

A. dichotoma

A. barberae

การขยายพันธุ์

1. การแยกหน่อ ใช้หน่อปลุกหรือเสียมเล็กๆ ขุด แล้วใช้มีดคมๆ ตัดแยกหน่อออกมา เพื่อป้องกันการหักหรือชำ แล้วนำมาปลุกในหลุมที่เตรียมไว้

2. การเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ ใช้เนื้อเยื่อเจริญนำไปปั่น และเพาะเลี้ยงในอาหารวุ้นในห้องปฏิบัติการ เมื่อเจริญแล้วถ่ายลงปลุกในกระถาง และแปลงปลุกต่อไป

การดูแลรักษา

การให้น้ำ ควรให้น้ำแบบเป็นฝอยกระจาย สม่ำเสมอและเพียงพอ

การให้ปุ๋ย ปุ๋ยที่ใช้กับว่านหางจระเข้ควรเป็นปุ๋ยคอกหรือปุ๋ยหมัก ส่วนระยะการให้ปุ๋ยให้พิจารณาจากการเจริญเติบโตของต้นว่านหางจระเข้ อย่าให้ปุ๋ยมากเกินไป เพราะต้นว่านหางจระเข้จะเน่าได้ ควรใส่ปุ๋ยคอกเดือนละครั้ง

สรรพคุณทางยา

นับเป็นหลายศตวรรษที่หลายประเทศรู้จักใช้ว่านหางจระเข้รักษาโรคต่างๆ มากมาย เนื่องจากมีคุณสมบัติในการรักษาแผลไฟลวก รักษาแผลทั่วไปและระงับความเจ็บปวด รวมทั้งรักษาโรคเรื้อนกวาง ในกรณีของโรคเรื้อนกวางนี้ ถ้าใช้สม่ำเสมอจะลดการตกสะเก็ดและอาการคัน รวมทั้งช่วยให้แผลดีขึ้น

สารออกฤทธิ์เป็นยาที่สำคัญของว่านหางจระเข้มี 3 ชนิด คือ

1. อะโลติน มีฤทธิ์ฆ่าเชื้อโรคและเชื้อรา
2. อะโลติน มีฤทธิ์ยับยั้งการเติบโตของเนื้องอก

3. อโกลูรซิน มีฤทธิ์ช่วยสมานแผล

ตัวของค้ประกอบสำคัญดังกล่าวมาแล้วข้างต้น อโกลูรซินจึงมีคุณสมบัติที่สำคัญในการบรรเทาโรคต่างๆ ดังต่อไปนี้

โรค และ อาการ	สรรพคุณ
1. โรคกระเพาะอาหาร	ใช้เป็นยาบำรุงกระเพาะอาหารได้ดี ช่วยปรับการทำงานของกระเพาะอาหารและลำไส้
2. โรคแผลในกระเพาะอาหารและลำไส้เล็กตอนต้น	ช่วยในการสมานแผล ใช้รักษาแผลในอวัยวะย่อยอาหาร
3. ท้องผูก	ยางสีเหลืองที่ผิวใบมีสารอโกลูรซิน กับสารอโกลีนิน ซึ่งมีฤทธิ์เป็นยาระบาย
4. ความดันโลหิตสูง	ช่วยให้หลอดเลือดอ่อนนุ่ม และช่วยกระตุ้นการไหลเวียนของโลหิต
5. ความดันโลหิตต่ำ	ช่วยกระตุ้นการไหลเวียนของโลหิต ทำให้กระบวนการเผาผลาญอาหารในร่างกายดำเนินไปด้วยดี
6. ไข้หวัด	ระงับการขยายตัว และทำลายเชื้อไวรัสซึ่งเป็นสาเหตุของไข้หวัด
7. หอบหืด	ช่วยขจัดต้นเหตุของการแพ้ (ต้องใช้ต่อเนื่องเป็นเวลา 1-2 เดือน จึงจะเห็นผล)
8. เบาหวาน	ช่วยกระตุ้นการเผาผลาญอาหาร ใช้เป็นยารักษาควบคู่

	ไปกับยาแผนปัจจุบันจะช่วยให้ยาออกฤทธิ์ได้ผลดีขึ้น
โรค และ อาการ	สรรพคุณ
9. โรคตับอักเสบ	ช่วยคลายพิษในร่างกายได้ จึงช่วยฟื้นฟูสมรรถภาพการทำงานของตับได้ดี
10. เมารถ- เมาเรือ	ช่วยระงับประสาทขจัดอาการอ่อนเพลีย ช่วยบรรเทาอาการเมารถ เมาเรือ
12. แผลไฟไหม้ น้ำร้อนลวก	ใช้ฆ่าเชื้อ ป้องกันอาการอักเสบและการติดเชื้อแทรกซ้อนได้ และยังกระตุ้นให้ผิวหนังกลับคืนสู่สภาพเดิมได้เร็ว
13. ฮีตงกฟุต	ช่วยทำลาย และยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อโรค บรรเทาอาการปวดและคันได้
14. ตาปลา	ช่วยให้ผิวหนังส่วนที่หยาบกร้านอ่อนนุ่มขึ้น และกำจัดตาปลาได้
15. ปวดฟันและโรคเหงือก	ใช้แก้อักเสบ ป้องกันความเจ็บปวดเฉียบพลัน ลดอาการปวดฟันเนื่องจากฟันผุเป็นการชั่วคราว
16. ช่องปากอักเสบ	ว่านหางจระเข้สามารถฆ่าเชื้อโรคประเภท <i>Streptococcus</i> และเชื้อโรคอื่นๆได้ทำให้อาการอักเสบหายเร็วขึ้น

น้ำว่านหางจระเข้ปั่น

ประโยชน์ของน้ำว่านหางจระเข้ปั่น

1. ในวันนี้มีสารสำคัญออกฤทธิ์เสมือนแผล ช่วยเร่งการเจริญเติบโตของเซลล์ที่อยู่รอบๆแผล
2. ช่วยบำรุงสุขภาพร่างกายเนื่องจากอ่อนเพลีย พักผ่อนน้อย
3. ช่วยระบบขับถ่ายให้ปกติ

ส่วนผสมของน้ำว่านหางจระเข้ปั่น

1. ว่านหางจระเข้หั่นเป็นชิ้นเล็กๆ
2. ใบเตยหอม
3. น้ำเชื่อม
4. น้ำแข็งทุบ

วิธีการทำ

1. นำว่านหางจระเข้มาปอกเปลือก ล้างเอาน้ำยางสีเหลืองออกให้หมด ต้มให้สุกแล้วนำมาหั่นเป็นชิ้นเล็กๆ
2. นำใบเตยหอมมาหั่นเป็นชิ้นเล็กๆเช่นเดียวกัน แล้วนำมาต้มเพื่อนำน้ำไปใช้เป็นส่วนผสม

3.นำว่านหางจระเข้ที่ต้มไว้ผสมกับน้ำใบเตย น้ำเชื่อม ใส่เครื่องปั่น ตามด้วยน้ำแข็งทุบปั่นจนละเอียด เทใส่แก้วดื่มทันที

ว่านหางจระเข้ลอยแก้ว

อุปกรณ์

- 1.ว่านหางจระเข้
- 2.น้ำตาลทราย
- 3.ใบเตย
- 4.ปูนแดง

วิธีทำ

- 1.ล้างว่านหางจระเข้ให้สะอาด ปอกเปลือกตัดเป็นชิ้นเล็กๆ ล้างเอาน้ำยางสีเหลืองออกให้หมด
- 2.นำว่านหางจระเข้ที่ปอกเปลือกไว้ แช่ในน้ำปูนใส
- 3.ต้มน้ำให้เดือด แล้วนำว่านหางจระเข้ที่หั่นไว้ ลงต้มให้สุก จนกระทั่งน้ำว่านหางจระเข้มีสีขาว
- 4.ช้อนว่านหางจระเข้ใส่กระชอนให้เสด็จน้ำ
- 5.นำว่านหางจระเข้ใส่ลงในน้ำเชื่อม เมื่อเย็นแล้วตัดรับประทานได้